

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010142
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8422010142.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Lucie Bašistovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. A. pre prečin porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu podľa § 281 odsek 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/29/2022 zo dňa 16.11.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku obžalovanú A. A. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora sp.zn. Pv 151/21/7703-16 zo dňa 01.04.2022, pre skutok právne posúdený ako prečin porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu podľa § 281 odsek 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

-v od presne nezistenej doby najneskôr do dňa 01.10.2014 v čase o 09.00 hod fyzická osoba A. A. oprávnená na podnikanie s obchodným názvom Avidan Arifova, Slov. Nár. povstania 474/13, 059 01 Spišská Belá, IČO: 46957324, DIČ: XXXXXXXXXX, v prevádzke na Hviezdoslavovej 15, 060 01 Kežmarok, ponúkala na predaj tovar a to textil obchodnej značky ADIDAS v celkovom množstve 38 kusov, neoprávnene označený označením zhodným alebo zameniteľným s ochrannou známkou, ku ktorej právo používať ju patrí inému a to spoločnosti adidas International Marketing BV, Hoogoorddreef 9 A Atlas Geb., 1101 AB Amsterdam Zuidoošt, Holandsko, čím nakladala v rozpore s ustanoveniami § 2, § 8 ods. 1, ods. 2 a § 9 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov, pričom celková výška škody spôsobená týmto činom oprávnenej osobe predstavuje sumu najmenej 1.793,76 €, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote písomne odôvodnené odvolanie, a to v neprospech obžalovanej, proti výroku súdu, ktorým ju spod obžaloby oslobodil. Po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie podal v neprospech obžalovanej čo do viny a trestu, nakoľko s takýmto rozhodnutím okresného súdu nie je možné súhlasiť. Okresný súd po vykonanom dokazovaní nedostatočne vyhodnotil zabezpečené a vykonané dôkazy, resp. odmietol vykonať niektoré dôkazy, pričom následne zhodnotil, že obžalovaná bola prítomná iba úkonov pred začatím trestného stíhania pri zaistení podozrivého tovaru a súd nemá k dispozícii použiteľnú zákonnú výpoveď obžalovanej a nemožno jednoznačne vyvodit' ani záver o existencii priameho a ani nepriameho úmyslu obžalovanej, teda že chcela predajom podozrivého tovaru dať do obehu tovar zasahujúci do práv poškodenej spoločnosti. Podstatným bolo aj poukázanie, že súd nedisponoval podozrivým tovarom, resp. jeho fotodokumentáciou. Vzhľadom na túto poslednú výhradu prokurátor, akceptujúc túto výhradu, zabezpečil prostredníctvom povereného príslušníka Kriminálneho úradu finančnej správy overenú fotokópiu administratívneho spisu Colného úradu Prešov, Stanice colného úradu Poprad a fotodokumentáciu pri zaistení veci, ktorá je prílohou tohto odôvodnenia

odvolania. Z obsahu predkladaného dodatočne zabezpečeného spisového materiálu je zrejmý súpis zaistených vecí, ich fotodokumentácia (por. číslo 24), správa JUDr. Martina Fritza z 27.10.2014 - (oznámenie o porušení práva duševného vlastníctva) - (por. č. 14), oznámenie colného úradu s uvedením zistených cien zaisteného tovaru pri predaji a počtu kusov (por. č. 13), odovzdávací zoznam (por. č. 11), z ktorého vyplýva sumárna hodnota predávaných vecí obžalovanou vo vyčíslení 938,- €, odborné posúdenie z 9.10.2010 vystaveného za poškodeného B. C. D. (por. č. 9), záznam o prvotnej evidencii zaistených vecí s jednotkovými množstvami, jednotkovou cenou (por. č. 7) a fotodokumentáciou zaistených vecí vo farebnom vyhotovení v počte 10 obojstranných listov, ktorý predložený spisový materiál a fotodokumentáciu navrhol súdom vykonať. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k veci vypočutý svedok E. F. B., uviedol, že v rámci výkonu opatrenia na domácom trhu v zmysle zákona č. 486/2013 Z. z. o presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi spolu s kolegom nstržm. Košťalom dňa 01.10.2014 okolo 9.00 hod. vykonali kontrolu v prevádzke obžalovanej, ktorá bola osobou oprávnenou na podnikanie s prideleným identifikačným číslom organizácie 46 957 324, na adrese G. XX H. I. v prítomnosti obžalovanej. V predajni textilu, kde sa predávali tričká, šaty a svetre, bol nájdený tovar, pri ktorom vzniklo podozrenie z porušovania práv duševného vlastníctva, a to konkrétne práv oprávnenej obchodnej spoločnosti adidas International Marketing B.V.. Išlo o tričká s krátkym rukávom v počte 13 kusov, tričká s dlhým rukávom v počte 7 kusov a teplákové súpravy v počte 18 kusov. Predajňa bola o rozmeroch 3x6 metrov bez skladových priestorov. Je potrebné z jeho výpovede zvýrazniť, že všetok tovar uložený v priestoroch predajne bol zavesený na ramienkach na pohyblivých stojanoch a ponúkaný na predaj. Priamo na predajni bola spísaná zápisnica o priebehu zabezpečenia, zápisnica o podaní vysvetlenia a úradný záznam o zaistení vecí s obžalovanou ako držiteľkou a majiteľkou tovaru. Obžalovaná udelila súhlas so zničením tovaru, ak sa potvrdí, že je to falzifikát. Podozrivý tovar zaistili a po ukončení kontroly sa presunuli na Stanicu colného úradu Poprad, kde bolo vydané rozhodnutie o zaistení tovaru. Poškodená obchodná spoločnosť sa vyjadrila k zaistenému tovaru, že tento tovar poškodzuje práva spoločnosti. Zároveň bol udelený súhlas so zničením tovaru na základe zjednodušeného postupu. Poškodený si vyčísлил škodu na sumu 1.793,76 €. Obdobne vypovedal aj svedok J. K. I., pričom uviedol aj to, že v predajni textilu obžalovanej sa predávali prevažne šaty, svetre, tričká a teplákové súpravy a tovar nejavil známky toho, že by bol nový, skôr to vyzeralo na nejaký bazár. Počas kontroly ale bol nájdený aj nový tovar, pri ktorom vzniklo podozrenie na porušovanie práva duševného vlastníctva oprávnenej obchodnej spoločnosti adidas International Marketing B.V.. K predmetnému zaistenému tovaru sa v colnom konaní vyjadrila B. D., pričom poukazuje na odborné posúdenie z 9.10.2010 Mgr. Gabrielou Fritzovou (por. č. 9 zabezpečeného spisu resp. čl. 35 vyšetrovacieho spisu). K tovaru bola pre účely odvolacieho konania dodatočne zabezpečená fotodokumentácia tovaru, ktorá bola predmetnom posúdenia čo do pravosti, resp. falzifikátu tovaru. Odborné vyjadrenie mal súd podľa nášho názoru ako navrhovaný dôkaz riadne oboznámiť a vykonať a v konečnom dôsledku naň aj prihliadať, nakoľko posúdením uvedeného je zrejmé, že splnomocnencom poškodeného bol JUDr. Fritz, avšak odborné vyjadrenie a vyčíslenie škody bolo vystavené inou osobou (B. C. D.), pričom aj splnomocnenec potvrdil, že sa záverov odborného posúdenia pridrižiava a v prípade predmetného tovaru ide o falzifikáty, pričom popísal v čom spočívali rozdiely voči originálom. Uvedené teda ako dôkaz navrhuje vykonať, pričom navrhuje vykonať všetky súdom odmietnuté dôkazy. V tomto kontexte je zrejmé, že predmetný tovar, vystavený v predajni oblečenia na výstavných regáloch, podľa dokumentácie opatrený aj štítkami, bol určený na predaj, pričom z celkového konania a postupu pri kontrole je zrejmý a daný minimálne nepriamy úmysel obžalovanej. Nešlo o jeden kus tovaru napr. pre vlastnú potrebu ale celkovo o trinásť tričiek s krátkym rukávom, sedem tričiek s dlhým rukávom a 18 teplákových súprav (z toho 8 detských). Navyše sa domnieva, že aj z ďalšieho konania obžalovanej možno minimálne podporne ustáliť jej vedomosť o povahe tovaru, keď bezprostredne po skutku, po kontrole, bez "riadneho ukončenia zmluvných vzťahov" vypratala a opustila prevádzku, živnosť neukončila a v konečnom dôsledku územie Slovenskej republiky opustila. V takto naznačených súvislostiach vyhodnotenie zabezpečených a vykonaných dôkazov súdom však vyznieva jednoznačne nestranné, a to v prospech obžalovanej s čím nemožno súhlasiť. Po takto vykonanom dokazovaní je potom zrejmé, že na rozdiel od rozhodnutia súdu možno konštatovať, že obžalovaná A. A. naplnila všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu a bolo v dostatočnom rozsahu preukázané, že skutok obžalovaná spáchala. Podstatné je vyhodnotenie celkového úmyslu páchatel'a a ak by súd neskonšatoval priamy úmysel, tak minimálne je založený a prítomný nepriamy úmysel páchatel'a. Obžalovaná si zabezpečila a následne vystavila na predajných regáloch, ponúkajúc vyššie označených tovar na predaj, čím naplnila svojím konaním zákonné znaky žalovaného trestného činu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp.

zn. 2T/29/2022 zo dňa 17.10.2022 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Kežmarok, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom ako osobou na to oprávnenou, krajský súd nezistil dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku ako aj konania mu predchádzajúceho, krajský súd konštatuje, že v konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonané (v čase prebiehajúceho hlavného pojednávania) všetky dostupné dôkazy, a to v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie, čo je podmienkou aj pre oslobodenie obžalovanej spod obžaloby. Oslobodenie páchatel'a spod obžaloby si totižto po vykonanom dokazovaní vyžaduje záver, že v prejednávanej veci už nie je možné, bez porušenia zákona, vykonať žiadne známe a dostupné dôkazy.

Svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu a presvedčivo odôvodnil a preto sa odvolací súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené, na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemá dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať), dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o oslobodení obžalovanej spod obžaloby tak, ako je to uvedené vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preto upriamil pozornosť už len na reakciu proti odvolacím námietkam okresného prokurátora, časť ktorých už prezentoval aj v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní. Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli a ako prvostupňový súd jednotlivé dôkazy hodnotil a preto krajský súd zistil, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov postupoval v celom rozsahu v intenciách ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku a preto jeho závery sú vecne správne a dôvodné.

V prvom rade na tomto mieste považuje krajský súd za potrebné zvýrazniť, že vo všeobecnosti každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ak to uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov, bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov a teda, či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú nimi predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť a teda do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

Krajský súd teda ako už bolo naznačené si v celosti osvojil záver okresného súdu, keď konštatoval, že na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že skutok pre absenciu formálnych a materiálnych znakov objektívnej a subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu podľa § 281 odsek 1 Tr. zákona, ktorý bol kladený za vinu obžalovanej v obžalobe, nie je trestným činom, preto súd obžalovanú podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil.

Opierajúc sa o odôvodnenie napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že okresný súd postupujúci chronologicky vyčerpávajúcym spôsobom zrozumiteľne a v logických súvislostiach podrobil na hlavnom pojednávaní hodnoteniu všetky produkované dôkazy v prípravnom konaní predložené prokuratúrou s obžalobným návrhom, dopĺňajúc ich na hlavnom pojednávaní a v tom čase dostupné dôkazy, či už výsluchom svedkov (Mihálik, Košťál) vo veci pôvodne konajúcich príslušníkov finančnej (colnej) správy, včítane splnomocneného zástupcu poškodenej strany (JUDr. Martin Fritz) a napokon aj vykonaním listinných dôkazov tak, ako to plynie z odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom hodnotiac ich jednotlivito tak aj i v súhrne dospel k vecne správnyim záverom o ich zákonnosti, a teda procesnej ne/ použiteľnosti v konaní pred súdom a rovnako tak aj s nimi sa viažucou ich dôkaznou hodnotou pri ustálení skutku kladeného za vinu obžalovanej.

Na základe takéhoto hodnotenia produkovaných dôkazov potom dospel k vecne správnyim záveru, že na ich poklade nie je možné uznať obžalovanú vinnou, nakoľko nie je možné bez rozumných pochybností ustáliť rozhodujúce skutkové zistenia, ktoré sa mali preniesť do skutkovej vety obžalobného návrhu, no predovšetkým bez rozumných pochybností takto ustálený skutkový stav aj rovnako ako v obžalobe právne posúdiť.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná ešte pred vznesením obvinenia zjavne opustila územie Slovenskej republiky orgánom činným v trestnom konaní sa pred jej odchodom podarilo zabezpečiť ich vyjadrenia k skutku, ktorý je jej nateraz kladený za vinu len formou zápisnice o podaní vysvetlenia obžalovanej v tom čase vykonanej podľa ustanovenia § 17 zákona číslo 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve v znení neskorších predpisov, zo dňa 01.10.2014, ktorý ako správne uzavrela procesná sudkyňa nespĺňa náležitosti ani v minimálnom rozsahu z hľadiska zákonných poučení pre procesné postavenie podozrivej osoby tak, ako to predpokladá procesný predpis ustanovenie § 33, § 34 Tr. poriadku a nasl., a to aj súvislosti s pochybnosťami, na ktoré upozornila procesná sudkyňa či obžalovaná v tom čase ovládala slovenský jazyk na takej úrovni, aby nebolo potrebné jej poskytnúť tlmočenie no najmä, aby bola spôsobilá bez rozumných pochybností oboznámiť sa so svojimi právami osoby podávajúcej vysvetlenie, no najmä skutočnosťami spojenými s podozrením z porušenia konkrétnych právnych predpisov upravujúcich predaj tovaru s ochrannou známkou a to v písanej forme a teda bez prekladu týchto písomností z jazyka slovenského do jazyka bulharského.

Uvedené zistenia sa potom v celosti vzťahujú aj na výsluch obžalovanej v procesnom postavení svedka dňa 26.01.2015, ktorý v žiadnom prípade nie je možné postaviť na úroveň výsluchu osôb v procesnom postavení obvineného, po zákonom poučení podľa § 34 Tr. priadku a nasl. po riadnom oboznámení sa so skutočnosťami, ktoré sa takejto osobe kladú za vinu a sú obsiahnuté v uznesení o vznesení obvinenia. Uvedené skutočnosti potom bez rozumných pochybností odôvodňujú zákonnosť postupu procesnej sudkyne pokiaľ odmietla takéto zápisnice o vypočutí obžalovanej vykonať na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd si v celosti osvojil argumentáciu okresného súdu podľa ktorej odmietol vykonať na hlavnom pojednávaní ako dôkaz prečítaním - odborné posúdenie na čl. 35, ktoré malo preukazovať, že tovar, ktorý bol zaistený v obchodnej prevádzke obžalovanej a nebol originálnymi výrobkami spoločnosti Adidas, kde okrem skutočností, že toto odborné posúdenie predkladá strana v konaní konkrétne zástupca poškodenej strany, a teda spoločnosti Adidas, jej splnomocnenec JUDr. Martin Fritz, ktorý ju mal zastupovať v trestnom konaní v procesnom postavení poškodenej spoločnosti, tak aj samotný procesný úkon zo strany orgánov činných v trestnom konaní na čl.34, ako opatrenie ktorým v zmysle podľa § 141 ods. 1 Tr. poriadku mala byť obchodná spoločnosť Fritz a Partners, Podjavorinskej 4 Bratislava, (rovnako ako splnomocnenec poškodeného zastupujúca spoločnosť Adidas trestnom konaní) pribratá do konania na podanie odborného vyjadrenia z odboru pravosti ochrannej známky, nebola pred podaním tohto odborného posudku poučená v súlade s procesným predpisom podľa § 144 Tr. poriadku.

Napokon krajský súd v reakcii na obsah samotného odborného posúdenia konštatuje, keďže jeho prílohou nie je zákonným spôsobom zabezpečená fotodokumentácia k zaisteným veciam, ktoré mali byť predmetom skúmania, nemôže relevantným spôsobom posúdiť správnosť postupu pri odbornom posúdení týchto zaistených vecí v obchodnej prevádzke obžalovanej z tohto pohľadu je podľa názoru krajského súdu takýto odborný posudok, či posúdenie z hľadiska odbornej relevantnosti a záverov ku ktorým malo toto pre odborné posúdenie dospieť v tejto podobe nepreskúmateľný.

K návrhu okresného prokurátora na doplnenie dokazovania prednesenému v písomných dôvodoch odvolania, ktorý sa preniesol prostredníctvom intervenujúceho prokurátora do dokazovania na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2023 krajský súd uvádza.

Ustanovením § 1 je vymedzený predmet Tr. poriadku, ktorý v sebe zahŕňa aj účel zákona, ktorými náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov, pričom orgány činné v trestnom konaní a súdy musia rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb. Z rešpektovania základných práv a slobôd vyplýva, že účelom Tr. poriadku je aj uskutočnenie spravodlivého procesu, pričom úlohou orgánov činných v trestnom konaní je odhaľovať a vyšetrovať trestnú činnosť a úlohou súdu o tejto rozhodovať.

Konanie pred súdom je v rámci trestného procesu upravené ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán – prokurátora na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu na strane druhej, ktorí pred súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obvineného usvedčujú alebo oslobodzujú, pričom ich posúdenie je úlohou súdu ako nezávislého a nestranného rozhodovacieho orgánu. Z pohľadu uvedeného súdu teda vyplýva povinnosť zistiť skutkový stav náležite tak, aby páchatelia trestných činov mohli byť spravodlivo potrestaní. Z tohto dôvodu súd v podmienkach kontradiktórneho konania nie je a nemôže byť len nestranným pozorovateľom, ale má nielen právo, ale aj povinnosť aktívne vstupovať do konania na hlavnom pojednávaní a to výsluchom svedkov, či vykonávaním aj dôkazov, ktoré strany nenavrhli (§ 2 ods. 11 Tr. poriadku).

Povinnosť náležite zistiť skutkový stav však súd nezaväzuje k tomu, aby obžalovaného (obžalovaných) usvedčal sám zo spáchania skutku so závažnejším následkom (vo väčšom rozsahu) ako bol ustálený v obžalobnom návrhu. Toto právo (povinnosť) prislúcha prokurátorovi.

Takýto postup súdu, by bol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti, pokiaľ by súd sám vytváral nové dôkazy, resp. dôkazy už existujúce dopĺňal o nový obsah a na podklade týchto dôkazov potom usvedčal obžalovaného zo spáchania skutku závažnejším následkom vo väčšom rozsahu ako tomu je v obžalobnom návrhu. Za danej situácie by tak súd sám vytváral podmienky, v ktorých jedna zo strán (obžalovaný) by bola znevýhodnená voči protistrane (prokurátorovi), čo tiež nespĺňa a narúša podmienky spravodlivého procesu. Tým by postavenie sudcu v kontradiktórnom konaní, ktoré je postavené na aktivite procesných strán, nezodpovedalo pozícii nezávislého a nestranného rozhodovacieho orgánu, ktorý by na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní bol schopný spravodlivo vo veci rozhodnúť.

V súvislosti s doposiaľ uvedeným krajský súd mal za to, že pokiaľ by vyhovel návrhu okresného prokurátora na doplnenie dokazovania o dôkazy, ktoré dodatočne predložil v rámci odvolacieho konania, ktorých vykonanie navrhol aj intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2023 narušil by tak svoju pozíciu nezávislého a nestranného rozhodovacieho orgánu.

Ako už bolo skôr naznačené, v tomto prípade by krajský súd vlastne z vlastnej iniciatívy ak by návrhu prokurátora vyhovel, buď sám alebo v rámci pokynu pre súd prvého stupňa, ak by vec z tohto dôvodu (potreby doplnenia dokazovania) zrušil a vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie vytvoril nový (predtým neexistujúci) dôkaz, či dôkaz (jeho obsah) existujúci by sám iniciatívne dopĺňal o nové skutočnosti, ktoré doposiaľ neboli stranám v konaní známe, ktoré by boli podstatné pre ustálenie skutkového stavu, čím by sa mala zjavne podľa názoru krajského súdu potom narušiť rovnováha, ktorú má zabezpečiť riadne kontradiktórne konanie a teda rovnosť týchto strán pri vykonávaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, v neprospech obžalovanej A. A..

Uvedený záver v posudzovanom prípade platí o to viac, pokiaľ sa voči obžalovanej vedie konanie proti ušlému, kde jej doposiaľ ani nebolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia a nebola doposiaľ vypočutá v procesnom postavení obvinenej osoby, kde by sa aspoň raz mohla vyjadriť k skutočnostiam jej kladeným za vinu, čím však krajský súd nespochybňuje zjavne v posudzovanom prípade splnené všetky zákonom predpokladané podmienky pre konanie proti ušlému podľa § 358 Tr. poriadku a nasl.

Opierajúc sa o doposiaľ uvedené potom krajský súd nemohol návrhu prokuratúry vyhovieť, o to viac, že podľa tohto návrhu by sa mala rozhodujúca časť dôkazov rozhodných pre ustálenie skutkového stavu a jeho právneho posúdenia v súlade s obžalobným návrhom vykonať až na hlavnom pojednávaní,

potom čo boli tieto listinné dôkazy predložené súdu až v rámci odvolacieho konania bez tohto, aby bolo zo strany prednášateľa návrhu na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní a teda prokuratúry zrozumiteľne vysvetlené, aké prekážky bránili orgánom činným v trestnom konaní tieto dôkazy vykonať ešte v prípravnom konaní podľa ich návrhu, pokiaľ nimi po celú dobu, od ich zaistenia – zabezpečenia tovaru dňa 01.10.2014 disponovali.

V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že na preukázanie viny obžalovanej vo všeobecnosti platí, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Hodnotiac preto tieto dôkazy vo svojom súhrne aj krajský súd rovnako, ako okresný súd, nemohol v posudzovanom prípade urobiť bez rozumných pochybností jednoznačný záver o vine obžalovanej tak, ako jej bola kladená za vinu v obžalobnom návrhu okresného prokurátora.

Krajský súd má zato, že v prejednávanom prípade za danej dôkaznej situácie, ak už nie sú k dispozícii na vykonanie ďalšie dôkazy a za existencie takýchto zásadných pochybností o preukázaní viny obžalovanej zo spáchania žalovanej trestnej činnosti je namieste v posudzovanom prípade použiť jedno zo základných procesných pravidiel a to v pochybnosti v prospech páchatel'a - in dubio pro reo – keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, preto odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd nepovažoval odvolanie okresného prokurátora za dôvodné, a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.
jednohalsný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.